

Svenska Dobermannklubben

Uppfödarmöte 2008-11-30 Hölö/Mörkö IP

Deltagare:

Lena Laird (Kennel Oncemore)

Folke Lötborn (Kennel Jullietvilles)

Sara Hjälms (Kennel Hjälms)

Vanja Johansson (Kennel Beckers)

Camilla Rönnqvist (Kennel Diragos)

Anna-Parisa Wirén

Barbro Kamleitner (Kennel Mezzrows)

Madeleine Dahlgren (Kennel Dobvoyage)

Laine Löfman (Kennel Dobfanciers)

1 Mötets Öppnande

Barbro K valdes till ordförande och förklarade mötet öppnat samt hälsade deltagarna hjärtligt välkomna.

2 Val av Protokollförare

Vanja J Valdes till protokollförare

3 Val av Justerare

Camilla R och Sara H valdes att justera protokollet.

4 Genomgång av protokoll från förra uppfödarmötet i Södertälje 2008-03-29

Poängterades att det är viktigt att protokollet kommer ut mycket tidigare än det som vi nu gick igenom – en riktlinje borde vara att senast 1 vecka efter mötet skall justerarna ha protokollet och därefter snabbt ut för spridning och information om vad som sagts.

Protokollet lästes igenom av Barbro och sedan gick vi igenom de punkter som hänskjutits från förra mötet till BESLUT.

För att få ligga på klubbens valpulslista ska:

HD

Förslaget att för att minska antalet HD-fall i rasen ska minst en av föräldrarna ha HD A.

Barbro hade tagit ut massa material från SKK Avelsdata som vem som helst kan ta ut (bara man har internet och dator) – rekommenderades att studera detta verktyg (avelldata) som SKK tagit fram, ngt som noterades var att i flera rapporter så skiljs svenskfödda åt i listorna som går att få ut.

HD-utvecklingen såg ut enligt avelsdata:

Svensk och utlandsfödda inkl omröntgade:

Samtliga 2008 tom 25/11		Samtliga år 2007		Samtliga år 2006	
HD grad A	86	HD grad A	101	HD grad A	101
HD grad B	56	HD grad B	65	HD grad B	67
HD grad C	63	HD grad C	50	HD grad C	44
HD grad D	8	HD grad D	9	HD grad D	4
HD grad E	1				
	214 st /72 fällda = 33,6 %		225 st/ 59 fällda= 26,2 %		216 st/ 48 fällda= 22,2 %
	6 omröntg, fällda				

Svenskfödda hundar redovisade efter födelseår

1999 – 13,5 % fällda (antal födda 224 st, 104 röntgade)

2000 – 16,7 % fällda (antal födda 314 st, 144 röntgade)

2001 – 16 % fällda (antal födda 299 st, 156 röntgade)

2002 – 14,8 % fällda (antal födda 275 st, 150 röntgade)

2003 – 14,8 % fällda (antal födda 294 st, 149 röntgade)

2004 – 14,8 % fällda (antal födda 297 st, 156 röntgade)

2005 – 19,5 % fällda (antal födda 293 st, 164 röntgade)

2006 – 23,1 % fällda (antal födda 310 st, 155 röntgade)

2007 – 24,1 % fällda (antal födda 310 st, 80 röntgade – alla inte i avläsningsbar ålder ännu)

ARK har försökt få Håkan Kasström eller Lena Hansson till detta möte eftersom vi skulle fatta en del viktiga beslut men de har tyvärr fullt upp med utbildningen av veterinärklinikernas rutiner vid Ledröntgen under denna tidpunkt. Däremot har Håkan Kasström lovat att han gärna kommer och föreläser för oss under 2009.

Laine L hade tagit med sig mycket material gällande olika HD-studier:

Malm, Strandberg, Danell, Audell, Swensson & Hedhammar 2006 "impact of sedation method on the diagnosis of hip and elbow dysplasia in Swedish dogs"

Åke Hedhammar "Nutrition Related Orthopaedic Diseases" (bilaga 2 C-Rus protokoll 2-3/12 5006)

Sammanfattning föreläsning av Åke Hedhammar på World Small Animal Veterinary Association 2003

Diskuterades kring dessa studier som bl.a. visar att en hund utvecklar HD vid en så låg ålder som vid 2 – 4 mån (strax efter leverans) och dessutom är påverkningsbart av utfodringen.

Så stor del som 1/3 visar att utfodringen spelar roll samt övervikt.

Pilotstudie av Tove Hjorth "sederingsrutinens påverkan på resultatet av höftledsröntgen" SLU examensarbete 2008:15 ISSN 1652-8697 visade exempel på 6 olika hundar där man röntgat om 9 ggr med varierande resultat .

Diskuterades ang VAD vi ska tro på eftersom det visar så stor skillnad vi flera röntgentillfällen och olika sederingsmedel.

Madeleine D gick även hon igenom material från Uppfödarkonferensen hon deltagit igenom SKK som representant av ARK. Där visar hur även Motion påverkar HD-resultat.

Diskuterades ännu mer kring HD och de olika skillnaderna

Mötet **BESLUTADE** att avslå förslaget att för att minska antalet HD-fall i rasen ska minst en av föräldrarna ha HD A eftersom vi anser att vi vill avvakta tills mer underlag finns som bevisar att det är en lösning på problemet tex efter föreläsningen av Håkan Kasström som skall äga rum inom snar framtid.

vWD

Förslaget är att minst en av föräldrarna ska vara DNA-testad och fri från von Willebrand.

Mötet **BESLUTADE** att from 2009-01-01 ska minst en av föräldrarna vara DNA-testade och fri (eller fria via sina föräldrar) gällande von Willebrand. From 2010-01-01 ska bägge

föräldrarna vara DNA-testade (eller fria från föräldrarna) och minst en av dem skall vara fria.

Information om hur man gör för att testa sin hund gällande vWD kommer att publiceras via ARK på hemsidan och i tidningen.

RAS

Förslaget är de kombinationer som uppfyller RAS ska på något sätt märkas ut

Mötet **BESLUTADE** att kullar som uppfyller RAS ska markeras på valphänvisningen.

5 RAS. Genomgång av RAS och eventuella justeringar

Hanhundsavvändning: Idag inget direkt problem med överanvända hanar. Vi använder många utländska hanar. Den hanen med flest svenskfödda avkommor har 115, sex hanar har mer än max rekommendationen 80 avkommor. Dobermannaveln är inte längre svensk utan snarare ”europeisk”, man importerar/parar med avelsdjur inom i stort sett hela Europa. Hundar med många barnbarn är t.ex. Baron Nike, Nitro, Jivago, Alfa Adelante

Ögon: under 2008 har 172 hundar speglats, 1 med övrig katarakt, 3 med PHTVL/PHPV grad 1.

Här diskuterades gällande avel på grad 1 som är acceptabelt i flera länder. Önskemål från mötet är att ögonfrågan utreds eftersom vi upplevt att det dykt upp andra problem t.ex. PPM. Mötet förslog att en föreläsare t.ex. Kristina Narfström eller Berit Wallin bjuds in.

HD: undersökningsfrekvensen ligger på cirka 50 %. Andelen HD-belastade dobermann har ökat för varje generation sedan 2003 och ligger nu för generation 2007 på nästan 24 % fällda av de svenskfödda hundarna.

Frågan mötet diskuterade var: Ska hundar som lämnat HD i 2 kullar få vidare hänvisning? Vi måste snabbt reagera när ett avelsdjur lämnar HD om det ska ske någon förbättring.

När det gäller krav på att HD-B ska paras med HD-A hundar hade vi ett utdrag ur ett SKK-protokoll att titta på:

UTDRAG UR SKK AVELSKOMMITÈS MÖTE NR 4/2008

§132

- a) Protokoll övriga kommittéers protokoll.
- b) Förelag protokollsutdrag från UKK's möte 2008-08-21:
UKK har hänskjutit en fråga om svenska Älghundsklubbens avelsrekommendationer beträffande HD kan anses rimliga. Rekommendationen innebär att ”två hundar med B-höfter inte ska paras”

AK uttalade att rekommendationen får anses onödigt långtgående eftersom såväl A som B är normala leder.

Mötet förslog ARK att titta på Svenska Boxerklubbens hanhundsregister och deras system gällande begränsningar av avelsdjur samt valphänvisning och därefter utforma något system för eventuella begränsningar.

vWD: DNA-test via blodprov gör det enkelt att se om hunden är fri/anlagsbärare/sjuk
Avelsrekommendation: Minst en av föräldrarna ska vara fritestad.

Frågan som ställdes var ifall vi kan ge hänvisning om den ena föräldern är testad som anlagsbärare och den andra föräldern inte är testad alls? Mötet beslutade att hänvisning inte kan ges i kombination anlagsbärare/otestad – undantagsfall är där föräldrarna är DNA testade fria = Fri genom föräldrar. Vi var eniga om att det är ett relativt enkelt test och lätt att komma ifrån sjuka individer ifall vi alltid använder minst en FRI individ .

MH: Medelvärdena ändras inte trots målsättningen i RAS. Vi har en rekommendation om att avelsdjur ska vara korade med bedömning öppen och tillgänglig, detta måste skrivas om nu när korningen är omgjord.

Mötet **beslutade** att avelsrekommendationerna ska vara:

Ingen avel ska bedrivas på med hundar som har problem i sina relationer till människor. Hundar som ska användas i avel ska ha lägst treor på moment 1a,1b,1c på MH protokollet, och om de är korade ska de ha bedömts som öppna och tillgängliga (korning tom 2007.06.30) from 2007.07.01 ska det inte finnas kryss i rutorna där texten är kursiv på protokollet. Avelshundar ska på MH/skott ha siffrorna 1 eller 2.

6. Sjukdoms – och dödsfallstatistik från AGRIA

Barbro gick igenom ett jättearbete som AGRIA gjort över bla vår ras:

Nedan följer en sammanfattning Barbro gjort på detta

AGRIA BREED PROFILE

Data inhämtat från åren 1995 – 2002

Uppdelat på två avdelningar: Statistik över dödlighet och statistik över veterinärvård
Dödligheten är indelad i två avsnitt: Total dödlighet och diagnosticerad dödlighet. Agria försäkrar ungefär hälften av de försäkrade hundarna i Sverige, och ungefär 60 % av de svenska hundarna är försäkrade. 80 % av svenska hundar är renrasiga.

Breed profiles är gjorda för varje ras med minst 200 hundar försäkrade. Det blir cirka 100 raser + blandraser. Dobermann har nr 50 i Breed rank. (antal)

Total mortality = alla som dött oavsett om de krävt ersättning från Agria eller ej. Det som inte ersätts är t.ex. vissa genetiska sjukdomar och hundar som avlivats utan att vara dödligt sjuka. Man ringer ändå till Agria och säger upp försäkringen och då noteras att hunden är död.

Diagnostic mortality = Där det finns en sjukdom/diagnos/skada och ersättning begärts från Agria.

Dödsfallen är mycket intressanta för uppfödarna, särskilt där det skiljer mycket mellan total och diagnosticerad dödlighet.

Diagnosticerad dödlighet ligger på 72 % men varierar mellan raserna från 37% till 96%. Ungefär 4 % av hundarna i genomsnitt dog årligen i perioden. Bara hundar upp till 10 års ålder räknas eftersom livförsäkringen upphör vid 10 år.

För genomsnittet för alla raser var total dödlighet, genomsnittlig risk, under perioden 3,9 % Diagnosticerad dödlighet för alla raser i genomsnitt var 2,8 %

För dobermann var total dödlighet 9,1 % och diagnosticerad dödlighet för dobermann under perioden 7,3 %

För alla raser är vanligaste dödsorsakerna följande i fallande ordning, trafikskadad, epilepsi, lymfcancer, hjärtfel.

Vanligaste diagnos var (förutom "död utan diagnos" för både alla raser och dobermann) Cardiomyopati, lymfcancer, CVI, hjärtfel, trafikskada, juvertumör, magomvridning.

Slår man ihop de olika hjärtdiagnoserna, cancer och ryggproblem är de vanligaste dödsorsakerna för dobermann:

1 Cancer 1,05 %

2 Hjärta 1,04 %

3 Rygg 0,75 %

I diagnos "död utan diagnos" som är hela 0,77 % kan man misstänka att många hjärtfall döljer sig så det verkliga talet för hundar som dör av hjärtfel är antagligen högre än 1,04 %.

Diagnoser och veterinärvård:

Här sägs hundarna ha fått veterinärvård i de fall kostnaden övergår självriskan. Annars kommer det inte till Agrias kännedom. Diagnos räknas bara en gång per år pga svårigheterna att avgöra om det är samma sjukdom igen eller bara en koll efter ett tillfrisknande. Därför är veterinärvårdsrisken undervärderad i materialet.

Population rank (rangordning efter antal) dobermann; 52 av 101

Sjukdoms rakning: 4

En genomsnittshund löper 15.9 % risk att behöva veterinärvård - En dobermann 26,5 %

Redan som unga behöver dobermann mycket veterinärvård. Var fjärde dobermann behöver redan under sitt första levnadsår mot var sjunde genomsnittshund.

Risk för dobermann att behöva veterinärvård jämfört med genomsnittet, de olika systemen:

Hjärta dubbel så stor risk

Matsmältning ungefär lika

Öron mindre

Endokrina dubbelt så stor risk

Ögon något större

Rörelseapparaten mer än 3 gånger högre risk

Neurologisk något högre

Fortplantningsorganen en halv gång större risk

Andningsorganen något mindre

Hud mer än dubbelt så stor risk

Hela kroppen nästan dubbelt så stor risk.

Hos Dobermann är hanar generellt mer drabbade än tikar 4,2 % mot 3,8 % Hos genomsnittet är tikar i regel något mer drabbade 2,26 % för hanar jämfört med 2,32% för tikar.

Efter genomgång av detta enorma material diskuterade vi fram och tillbaka – tyvärr finns det inte i dagsläget ngn tillförlitlig hjärttest – dock är en gentest på väg men inget vi vet mer om nu.

Diskuterade om Sköldkörteltest och där kom vi fram till att ska man testa sin hund bör man ta prov både på T4 och T3.

Även Huvudskakningar diskuterades – konstaterades att det fanns en hel del fall och att de som försökt undersöka orsaken inte fått någon klarhet – konstaterades att vi har det på vår ras men ingen upplevde det som något stort problem.

7 Rapport från SBK's Uppfödarkonferens 18-19 okt 2008-12-09

Madde D har varit iväg för ARK's räkning – det som togs upp under de 2 dagarna var:

Insemination & Fertilitet

HD & HD-index

Rörelseapparaten

AGRIAS sjukdom o dödsfallsarbete

Ryggprojektet

Eftersom dagen började ta slut beslutade vi att Madde ska skriva ihop information och publicera i dobermanntidningen.

8 Övriga frågor

Uppfödarutbildning var något som togs upp, Alla var eniga om att vi vill ha mer gemenskap i vår klubb och trodde att en sådan skulle vara bra för klubbens uppfödare.

Tanken är att ett material skall sättas ihop och att man samlas Lo's vis så att alla kan gå, vidare är även tanken att man skall ha genomgått denna för att kunna erhålla valphänvisning i framtiden. ARK tar tag i detta och tar upp vid senare tillfälle ett förslag på hur det ska genomföras.

Vid protokollet 20081130

Vanja Johansson

Justerare:

Camilla Rönnqvist

Sara Hjältn

